

Arrest

nr. 68 831 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 6 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die loco advocaat S. LAUWERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Chauddagram in het district Comilla. U verklaarde dat u in Bangladesh problemen kende wegens de rivaliteit tussen de AL (Awami League) en de BNP (Bangladesh Nationalist Party). U was zelf lid van de BNP. Wegens die problemen zou u sinds september 2009 ondergedoken leven in Dhaka waar u een smokkelaar tegen kwam. Via hem startte u de regeling voor een reis naar Europa. Op 10 januari 2010 was er een incident tussen aanhangers van de AL en BNP. U was daarbij niet betrokken. Echter hebben mensen van de AL u valselijk beschuldigd van betrokkenheid in deze zaak. Op 10 januari 2010 verliet u dan ook uw dorp in Chauddagram. U woonde nadien in andere grote steden van Bangladesh, zijnde Dhaka, Benapul en Chittagong. Op 29 maart 2010 reisde u naar India van waaruit u naar België kwam waar u op 31 maart

2010 asiel aanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart, een geboorteakte en een nationaliteitscertificaat neer, evenals verschillende juridische stukken en een vertaling daarvan.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat uw verklaringen niet coherent zijn waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Vooreerst is uw beweerde profiel als actief lid van de BNP en uw functie als financieel verantwoordelijke voor de BNP op het dorpsniveau niet geloofwaardig. Zo geeft u verkeerdelijk weer dat BNP staat voor "Bangladesh National Party" (zie gehoorverslag CGVS p.4), terwijl de afkorting BNP staat voor "Bangladesh Nationalist Party", zoals blijkt uit informatie die in het administratieve dossier is gevoegd. Zo gaf u verkeerdelijk aan dat de laatste verkiezingen in Bangladesh dateren van 29 januari 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.5). Echter dateren de laatste verkiezingen van het jaar 2008, meerbepaald 29 december 2008, zoals opnieuw blijkt uit informatie die in het administratieve dossier is gevoegd. Zelfs wanneer u expliciet gevraagd werd of u ging stemmen bij de verkiezingen van 2008, antwoordde u dat er geen verkiezingen waren in het jaar 2008 (zie gehoorverslag p.5 en 6). Zo verklaarde u eerst dat u in juni 2008 voor en termijn van twee jaar werd verkozen als financieel secretaris (zie gehoorverslag CGVS p.5). U zou nadien zijn herverkozen. Wanneer u er op wordt gewezen dat u niet na twee jaar, zijnde juni 2010, herverkozen kon worden omdat u dan in België was, stelde u dat u maar voor een termijn van één jaar werd verkozen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Daarop gaf u aan dat u in die functie werkte tot december 2009, de periode waarin u een laatste meeting van de BNP bijwoonde in uw regio in Chauddagram, hetgeen echter niet in overeenstemming is met uw verklaring dat u sinds september 2009 ondergedoken leefde in Dhaka (zie gehoorverslag CGVS p.7). Deze vaststellingen ondermijnen uw beweerde activiteiten voor de BNP en aldus ook uw beweerde problemen op basis van die activiteiten.

Daarnaast legde u meerdere verklaringen af die niet overeenstemmen met uw beweerde ondergedoken leven in Dhaka sinds september 2009. Zo gaf u aan dat u in januari 2010 nog aan het werk was in uw winkel in Chauddagram (zie gehoorverslag CGVS p.11). Meer zelfs, u verklaarde dat u de nacht voordien thuis sliep. Deze vaststellingen zijn tegenstrijdig aan uw verklaring dat u sinds september 2009 in Dhaka ondergedoken leefde. U stelde toen zelfs dat u maar één of twee keer vanuit Dhaka naar uw dorp terugkeerde (zie gehoorverslag CGVS p.7). Hoe dan ook, het is niet geloofwaardig dat enerzijds de RAB u sinds de verkiezingen van februari 2009 op actieve wijze zou zoeken (zie gehoorverslag CGVS p.14) en dat u anderzijds nog in januari 2010 aan het werk was in uw winkel in Chauddagram.

Verder zijn de door u neergelegde juridische documenten in geen geval van die aard dat ze uw asielaanvraag zouden staven. De documenten die u voorlegde betreffen gecertificeerde kopieën die zijn opgemaakt op 12 juli 2010. Ze geven een weerslag van de zitting van 30 juni 2010 en verwijzen naar een volgende zitting in deze zaak die zou worden gehouden op 21 juli 2010 (zie vertaling juridisch document, groene map in administratief dossier). Echter werden deze documenten u pas in september 2010 opgestuurd, zonder dat ze melding maken van de zitting van 21 juli 2010 en eventuele latere zittingen. Twee andere vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Enerzijds hebt u de documenten in België ontvangen in september 2010. Toch hebt u nagelaten deze documenten vóór het gehoor van 24 mei 2011 aan het CGVS over te maken om uw asielaanvraag te vervolledigen. Anderzijds hebt u, ondanks contacten met uw advocaat, nagelaten om meer recentere documenten over uw zaak op te vragen in Bangladesh. Deze vaststellingen wijzen op een dermate desinteresse waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten slotte is het zeer merkwaardig dat u ten aanzien van het CGVS verklaarde dat uw broers reeds jaren in het buitenland wonen, meerbepaald Saoedi-Arabië en Japan (zie gehoorverslag CGVS p.17). Immers had u in de vragenlijst van het CGVS, die is ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 april 2010, verklaard dat uw broers eveneens problemen hadden met de AL en dat ze uit angst daarvoor Bangladesh verlieten (zie vragenlijst CGVS). Ook deze tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u neergelede identiteitsdocumenten zijn niet van die aard dat ze deze beslissing in positieve zin kunne ombuigen. Ze bevestigen enkel uw identiteit waaraan niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, (A), 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en van de artikel 48/3, 48/4 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Ter adstructie van zijn middel betoogt verzoeker:

“In die zin dat de bestreden beslissing besluit tot het ongegrond zijn van de aanvraag tot erkenning van het statuut van Vluchteling omdat verzoeker geen melding zouden hebben gemaakt van elementen waaruit zou blijken dat, in zijn hoofde, er ernstige aanwijzingen zouden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Dat met de term “vluchteling”, overeenkomstig het verdrag van Genève de persoon bedoeld wordt die “met rede vreest vervolgt te worden”.

Dat het element van “vrees” - hetgeen op zich reeds een subjectief element is, en een geestesgesteldheid - verder wordt uitgewerkt in de woorden- “met rede”.

Dat het samenbrengen van de twee termen tot uiting brengt dat het niet enkel de geestesgesteldheid van de geïnteresseerde is die maakt dat hij al dan niet vluchteling is, maar dat deze geestesgesteldheid gestoeld moet zijn op een objectieve situatie waarin die geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden.

Dat de woorden “met rede vrees” dus tegelijkertijd slaan op een objectief en een subjectief element, en dat om te besluiten tot het al dan niet bestaan van een redelijke vrees, de twee elementen in ogenschouw dienen te worden genomen.

Dat verzoeker voldoet aan de twee gestelde eisen.

Dat blijkt uit internationale rapporten dat de mensenrechtensituatie in zijn regio van oorsprong in Bangladesh beneden alle peil is, en dat deze situatie vooralsnog zeker niet als stabiel kan worden aanzien.

Dat overduidelijk blijkt dat verzoeker -in het verleden zowel als nu- in de onmogelijkheid verkeerd om de bescherming in te roepen van de staat tot dewelke hij behoort.

Dat deze zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

Dat deze elementen niet toelaten om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker, geen ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Commissaris-generaal achtte het gepast om in voorliggend dossier een afwijzende beslissing te nemen en dit meer dan een jaar na de indiening van het verzoek tot erkenning.

De Commissaris-generaal trekt de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvragen in twijfel omdat zijn verklaringen niet coherent zouden zijn.

Meer bepaald betreft het zijn kennis over de BNP. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker lid is van de BNP, maar slechts op zeer lokaal niveau. Het is dan ook niet te verwonderen dat zijn kennis hierover en over de algemene politieke situatie in Bangladesh beperkt blijft. Vervolgens wordt er gegoocheld met data van vertrek uit zijn regio, onderduiken elders en vertrek naar België. Het kan verzoeker niet verweten worden dat hij geen exacte data kan geven omtrent deze gebeurtenissen die reeds enkele jaren geleden voorvielen, hij kan deze enkel ‘ongeveer’ situeren, hij heeft immers geen dagboek bijgehouden. Dit kan echter niet aan verzoeker verweten worden en kan evenmin leiden tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, aangezien goede trouw wordt vermoed en kwade trouw moet bewezen worden.

Bovendien brengt verzoeker documenten bij tot staving van zijn asielaanvragen, zijnde zijn identiteitsdocumenten, waaraan niet wordt getwijfeld, en juridische documenten waarvan de echtheid niet in vraag wordt gesteld. Op welk tijdstip hij deze documenten bij voegt heeft geen belang en doet geen afbreuk aan de echtheid ervan, noch aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvragen.

Bovendien is het niet aan de Commissaris-generaal om hieruit af te leiden dat verzoeker interesse heeft in zijn zaak of niet.

Dat dit geenszins afbreuk doet aan de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

De verzoeker deed het nodige:

De waarheid te spreken, en zijn medewerking verlenen voor de reconstructie van de feiten.

Zich de moeite getroosten om zijn verklaringen te staven met alle mogelijke overtuigingsstukken, en een redelijke uitleg geven over elk gebrek aan stavingsstuk. Indien nodig, dient hij de moeite te doen om bijkomende elementen aan te brengen.

Alle pertinente informatie over zichzelf en zijn verleden beschikbaar te stellen, en dit op een manier die het de interviewer mogelijk maakt de feiten te reconstrueren. Hij dient op een redelijke en plausibele manier de redenen uiteenzetten die tot zijn vlucht hebben geleid. Hij dient op alle vragen te antwoorden.

De interviewer dient:

Van de verzoeker te verkrijgen dat deze zijn geval uiteenzet op een zo duidelijk en volledig mogelijk wijze, en met alle stavingsstukken waarover hij beschikt.

De waarheidsgetrouwheid van de verzoekers te evalueren, en evaluatie te maken van alle stavingsstukken die werden overgemaakt (met daarbij aan verzoekers het voordeel van de twijfel te gunnen), teneinde alle objectieve en subjectieve criteria die aan de basis liggen van elk individueel geval bloot te leggen.

Deze criteria vergelijken en toetsen aan de Conventie van 1951 teneinde tot een correcte conclusie te komen aangaande de voorliggende asielaanvraag.

In voorliggend geval is er derhalve een schending van artikel 1 A(2) van de conventie van Genève, in die zin dat het onmogelijk is dat de weigeringsbeslissing op een correcte manier alle redenen van verzoeker, en die ertoe hebben geleid dat hij zijn land diende te verlaten.”

2.2. De ingeroepen schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet mist juridische grondslag. De bestreden beslissing werd immers niet genomen op basis van dit artikel, maar is gesteund op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet volgens de bevoegdheid die aan de commissaris-generaal werd toegekend in toepassing van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning of toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad merkt op dat verzoeker zich beperkt tot theoretische beschouwingen over de begrippen “vluchteling”, “vrees” en hieraan gekoppeld de objectieve en subjectieve elementen en meent hieraan te voldoen. Hij verwijst dienaangaande naar de mensenrechtensituatie in zijn land van herkomst.

2.5. Waar verzoeker verwijst naar internationale rapporten zonder deze bij naam te vernoemen om aan te tonen dat de mensenrechtensituatie in Bangladesh “*beneden alle peil is*” en “*zeker niet als stabiel kan worden aanzien*”, wijst de Raad er op dat een dergelijke verwijzing naar een algemene situatie in zijn land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. Verzoekers loutere beweringen dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Bangladesh en dat hij geen hulp kan invoeren van “*de staat tot dewelke hij behoort*” en dat zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees voor vervolging vermogen niet te leiden tot de vaststelling dat de bestreden beslissing niet correct werd genomen. De Raad merkt op dat verzoeker met een verwijzing naar algemene feiten, die geen direct verband houden met zijn situatie, niet aantoont dat hij in zijn land van herkomst werkelijk bedreigd en vervolgd wordt.

2.6. De Raad merkt op dat verzoeker geenszins de motivering in de bestreden beslissing betwist dat hij verklaringen heeft afgelegd die strijdig zijn met de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt betreffende de afkorting waarvoor BNP staat en het tijdstip van de laatste verkiezingen. Verzoeker betwist ook niet dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de termijn waarvoor hij verkozen was en dat hij meerdere verklaringen aflegde die niet overeenstemmen met zijn beweerde ondergedoken leven in Dhaka sinds september 2009. Verzoeker tracht de vastgestelde

tegenstrijdigheden te minimaliseren door te stellen dat hij slechts op zeer lokaal niveau lid is van de BNP waardoor het niet te verwonderen is dat zijn kennis hierover en over de algemene politieke situatie in Bangladesh beperkt blijft en door te stellen dat hem niet verweten kan worden dat hij geen exacte data kan geven omtrent de gebeurtenissen die reeds jaren geleden voorvielen, doch het louter minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden is niet afdoende om deze te ontkrachten. Dit klemt des te meer nu de vastgestelde tegenstrijdigheden geen details betreffen maar wel elementen die de kern van verzoekers asielrelaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij ze waarheidsgetrouw kan weergeven, te meer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die ook na verloop van een bepaalde tijd, geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn. De Raad meent dat van een asielverzoeker die zijn land van herkomst is ontvlucht omwille van problemen verbonden aan zijn lidmaatschap met de BNP enige interesse mag worden verwacht en dat hij hieromtrent eensluidende verklaringen kan afleggen, waartoe verzoeker evenwel in gebreke blijft. Samen met de verwerende partij dient vastgesteld dat de vragen die aan verzoeker gesteld werden inzake zijn politiek engagement allerminst ingewikkeld te noemen zijn voor iemand die stelde lid en financieel verantwoordelijke op dorpsniveau van de BNP te zijn. Van iemand die vlucht om politieke redenen, kan een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, in casu de correcte benaming van de partij, de laatste verkiezingen in Bangladesh, het moment waarop hij werd verkozen als financieel verantwoordelijke en de termijn waarvoor, en de periode waarin hij de laatste meeting van de BNP bijwoonde. Deze vragen hebben betrekking op elementaire zaken die bovendien handelen over verzoekers concrete activiteiten voor en betrokkenheid bij de BNP. Het is niet aannemelijk dat verzoeker die zijn land ontvlucht omwille van zijn politieke betrokkenheid bij een partij dergelijk elementaire zaken niet correct of coherent kan weergeven.

2.8. Met zijn betoog dat het niet van belang is op welk tijdstip hij de neergelegde documenten heeft bijgebracht en dat het tijdstip van neerlegging geenszins afbreuk doet aan de echtheid van de documenten en aan de geloofwaardigheid van zijn relaas slaagt verzoeker er niet in de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen waar deze stelt: *“Verder zijn de door u neergelegde juridische documenten in geen geval van die aard dat ze uw asielrelaas zouden staven. De documenten die u voorlegde betreffen gecertificeerde kopieën die zijn opgemaakt op 12 juli 2010. Ze geven een weerslag van de zitting van 30 juni 2010 en verwijzen naar een volgende zitting in deze zaak die zou worden gehouden op 21 juli 2010 (zie vertaling juridisch document, groene map in administratief dossier). Echter werden deze documenten u pas in september 2010 opgestuurd, zonder dat ze melding maken van de zitting van 21 juli 2010 en eventuele latere zittingen. Twee andere vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Enerzijds hebt u de documenten in België ontvangen in september 2010. Toch hebt u nagelaten deze documenten vóór het gehoor van 24 mei 2011 aan het CGVS over te maken om uw asioldossier te vervolledigen. Anderzijds hebt u, ondanks contacten met uw advocaat, nagelaten om meer recentere documenten over uw zaak op te vragen in Bangladesh. Deze vaststellingen wijzen op een dermate desinteresse waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”* Uit de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten niet ter discussie staan. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat deze documenten enkel verzoekers identiteit bevestigen en aldus niet vermogen afbreuk te doen aan de onwaarachtigheid van zijn asielrelaas. Wat betreft de overige documenten dient gesteld dat aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht kan worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. De commissaris-generaal kan aldus ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid bewijswaarde aan stukken ontzeggen. De commissaris-generaal motiveert omstandig, zoals uit voorgaand citaat blijkt, waarom geen bewijswaarde wordt gehecht aan de door verzoeker neergelegde documenten. De Raad acht deze motivering pertinent en draagkrachtig. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker reeds bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal op 7 april 2010 gewezen werd op het belang van stavingsstukken en werd gemeld dat hij geen documenten mag achterhouden (administratief dossier, stuk 11, p. 1). De vaststelling dat verzoeker reeds in bezit was van documenten voor zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op 24 mei 2011 doch nagelaten heeft deze voor dit gehoor over te maken, wijst op een duidelijk gebrek aan medewerking hetgeen een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Ook de vaststelling dat verzoeker nagelaten heeft om meer recente documenten op te vragen, dit terwijl hij verklaarde nog steeds contact te hebben met zijn advocaat in Bangladesh (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 9), wijst op een zodanige desinteresse van verzoeker in zijn asielprocedure die de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnt.

2.9. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de plichten van een asielzoeker en diens interviewer maar laat na deze beschouwingen toe te passen op zijn persoonlijke situatie. Dergelijk

betoog kan niet leiden tot de vaststelling van een schending van voornoemde bepalingen nu verzoeker nalaat zijn betoog met enig concreet en persoonlijk element te ondersteunen.

2.10. Aangezien verzoeker niets inbrengt tegen het motief in de bestreden beslissing dat het zeer merkwaardig is dat hij ten aanzien van het Commissariaat-generaal verklaarde dat zijn broers reeds jaren in het buitenland wonen en in Bangladesh nooit problemen hebben gehad terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn broers Bangladesh verlieten omwille van problemen met de AL, wordt dit motief als vaststaand beschouwd en maakt de Raad het tot het zijne.

2.11. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de plichten van een asielzoeker en diens interviewer maar laat na deze beschouwingen toe te passen op zijn persoonlijke situatie. Dergelijk betoog kan niet leiden tot de vaststelling van een schending van voornoemde bepalingen. Uit de bespreking hoger is gebleken dat de commissaris-generaal na grondig onderzoek op goede gronden heeft besloten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en dat verzoeker er niet in slaagt de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.12. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker de schorsing en de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen.

De Raad wijst verzoeker er in dit verband op dat het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal automatisch schorsend is. Artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen kan worden uitgevoerd, behoudens mits toestemming van deze vreemdeling.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.12. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER